

Begrundelse

Umiddelbart lyder det som en røst fra fortiden: Når der gøres en særlig indsats for at tiltrække kvinder, er det uværdigt. Når man lader stå til – og dermed reproducerer en praksis, hvor mænd har fortrinsret – er det værdigt eller i hvert fald neutralt. Kan det virkelig passe, at ministeren er faldet for den slags, eller ligger der dybere overvejelser bag formuleringerne.

Svar (11/7 03)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

I besvarelsen af spørgsmål S 3857 har jeg skitseret min opfattelse af overskriften i Statens Humanistiske Forskningsråds (SHF) opslag og det efter min mening uheldige signal, der ligger deri. Jeg mener ikke, at overskriften bliver mindre uheldig, hvis den samtidig sender et signal til kvinder om, at de kan forvente at blive målt og vejlet med mildere øjne, blot fordi de tilhører et såkaldt »svagt køn«. Der må jeg sige, at en formulering om, at en stilling »så vidt muligt ønskes besat med kvinder« næppe reducerer risikoen herfor. Jeg vil gerne understrege, at jeg på ingen måde beklikker SHF's gode intentioner i denne sag. Ej heller er vi uenige om det problematiske i, at underrepræsentationen af kvinder inden for det pågældende område er så markant. Men når det er sagt, mener jeg faktisk, at overskriften risikerer at underminere det gode formål og samtidig det formål, hvortil Videnskabsministeriets dispensation er givet.

Nøgleordet – også for kvinder – bør altså være kvalifikationer og konkurrencedygtighed, ikke køn. Derfor er det vigtigt, at det for den kvinde, der måske ender med at få en stilling, er utvivlsomt, at hun har fået stillingen som den bedst kvalificerede blandt et ansøgerfelt i åben konkurrence, og ikke som led i en kønsbestemt positiv særbehandling.

Spm. nr. S 3859

Til videnskabsministeren (4/7 03) af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Ville ministeren, hvis han selv sad i det Humanistiske Forskningsråd, opfatte sin pressemeddelelse af 2. juli 2003 som en ros af, at det Huma-

nistiske Forskningsråd har handlet aktivt for at tiltrække flere kvinder til videnskabelige stillinger, eller ville ministeren (hånden på hjertet) mere opfatte den som et signal om at trække følehornene til sig og lade være med at gøre en særlig indsats?«

Begrundelse

Nu er ministeren jo uddannet journalist, så han er vant til at se en sag fra begge sider. Derfor opfordringen til at »lytte« til teksten, som den kan lyde, hvis man sidder i Det Humanistiske Forskningsråd.

Svar (11/7 03)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg håber, at pressemeddelelsen af 2. juli 2003 sender det signal, at stillingsopslag og annoncer skal formuleres på en sådan måde, at det overrepræsenterede køn ikke – hverken formelt eller reelt – afskæres fra at søge.

Jeg henviser desuden til mine samlede besvarelser af spørgsmålene S 3858 og S 3859.

Spm. nr. S 3521

Til undervisningsministeren (3/6 03) af:

Morten Homann (SF):

»Er ministeren enig i, at det ikke er rimeligt, at en studerende, der klager over et eksamensresultat, garanteres, at bedømmelsen ikke kan forringes, og hvad agter ministeren at gøre for at ændre dette?«

Svar (27/6 03)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er enig i, at der er behov for nærmere at overveje, om det i nogle situationer er urimeligt, at elever og studerende kan klage over et eksamensresultat uden risiko for, at bedømmelsen forringes som følge af klagen.

Jeg vil derfor nærmere overveje spørgsmålet og afveje de hensyn, der bør tages i forbindelse med kommende fastsættelser af regler om prøver og eksamen, herunder i de kommende regler